

1,2 Împărați – Bătălia pentru Templu – scurtă recapitulare –

Tema centrală a cărții este Casa Domnului. Cartea începe cu zidirea Casei și se încheie cu dărâmarea Casei. Cartea ne prezintă deci istoria distrugerii Casei Domnului. Ea ne răspunde la întrebarea: cum a fost posibil? Ea ne explică cum s-a ajuns de la apogeul zidirii Templului la groapa abisală a distrugerii acestuia și a ducerii în robie. Deci autorul se focalizează asupra războiului spiritual din jurul Casei Domnului. Pe de o parte, Domnul este Cel care vrea să protejeze Casa și să o înalțe deasupra lui Israel și deasupra Neamurilor. Pe de altă parte, diavolul este cel care vrea să o pună în umbră, să o ruineze și să o distrugă definitiv. Este vorba deci de un teatru de război din jurul Casei Domnului. În acest teatru avem câteva personaje: Unsul Domnului, Proorocul Domnului, Marele Preot și poporul Domnului. Dintre toate aceste personaje, personajul cheie este Unsul Domnului. Dumnezeu poate înălța și proteja Casa prin rămânerea în ascultare a Unsului Domnului și a poporului Domnului. Diavolul poate lovi în slava Casei prin ducerea în neascultare a Unsului Domnului și a poporului Domnului. Nu este o bătălie directă între Dumnezeu și diavolul, din care este evident cine va câștiga din prima secundă. Inima omului este elementul variabil și este interfața acestui război. Cel rău are putere să lucreze împotriva Casei în măsura în care câștigă teren în inima Unsului Domnului și a poporului Domnului. Dumnezeu are putere să protejeze și să înalțe Casa în măsura în care câștigă teren în aceeași inima a Unsului Domnului și a poporului. Este un război cu multe bătălii și cu multe mutări strategice. Unele bătălii sunt câștigate de Domnul, iar altele de cel rău. Dar câștigarea unei bătălii nu înseamnă și câștigarea războiului. După fiecare bătălie câștigată de Domnul, cel rău vine cu o contraofensivă malefică. De asemenea după fiecare bătălie câștigată de cel rău, Domnul vine cu o contraofensivă a harului. Nici Dumnezeu nu renunță, și nici cel rău. Poporul și Unsul Domnului, deși au rolul determinant în cursul acestui război sunt adesea inconștienți și naivi. Adesea nici nu știu în ce război au intrat și de multe ori obolesc și tind să renunțe la luptă. Dar diavolul nu obosește ci perseverează și perseverează, lovește și lovește din nou și din nou, caută locurile vulnerabile și fisurile din inima împăratului și din inima poporului, slăbește rezistența spirituală a poporului și înaintează pas cu pas. El nu se mulțumește cu o victorie. El are o strategie complexă de distrugere definitivă a Casei. Acesta este planul lui, și el nu va avea odihnă până nu îl va duce până la capăt. Dar nici Dumnezeu nu obosește. Nu renunță în a curta inima poporului spre El. Și unde păcatul se înmulțește, harul se înmulțește și mai mult. Și vine cu noi strategii și cu noi oferte ale harului, și aduce în istoria lui Israel noi vase ale harului care să trâmbezeze slava și îndurarea Sa. Dumnezeu nu obosește, și diavolul nu obosește. Cel care obosește este însă omul, cel care este din țărână, care este plin de slăbiciuni, care este curtat în fiecare clipă de cele două împărății și care nu știe în ce război a intrat. Cartea 1,2 Împărați este ca o tablă de șah. Tabla de șah este inima împăratului și inima poporului. Miza partidei este rămânerea în picioare și înălțarea Casei Domnului sau ruina și distrugerea ei.

Cele două împărății, împărăția întunericului și împărăția luminii fac mutări pe această tablă. Să ne reamintim principalele mutări.

1. Începutul – Dumnezeu este în ofensivă

Cartea începe într-un moment favorabil pentru Împărăția luminii: David este împărat, moștenirea este cucerită, în țară nu sunt idoli, David a primit prin revelație de la Dumnezeu planurile Templului. Această biruință are în spate sute de ani de trudă din partea Domnului. Dar iată că prin David s-a ajuns aici, s-a ajuns în acest moment glorios. David a fost lovit puternic prin căderea cu Bat-Șeba. El era vasul care adusese atât de aproape zidirea Templului. El a stârnit atenția lumilor spirituale. A fost urmărit clipă de clipă, ceas de ceas, și când a fost în neveghere, când s-a relaxat, când a obosit să mai lupte, cel rău l-a ochit fără milă. Dacă David nu s-ar fi pocăit, proiectul Templului ar fi fost compromis. Dar David se pocăiește, și Domnul nu anulează legământul davidic. David revine și rămâne în ascultare până la capăt. Proiectul Templului rămâne în picioare.

2. Răscoala lui Adonia – contraofensiva celui rău

Cartea începe cu răscoala lui Adonia. Aceasta nu este altceva decât contraofensiva celui rău împotriva Templului. Era ultima sută de metri înainte de începerea zidirii Templului. Cel rău luptă până la capăt. El nu se lasă descurajat că mai este o sută de metri până când să înceapă zidirea Templului. El se luptă cu furie să o oprească. El este obișnuit să câștige pe ultima sută de metri. Adesea vedem în răscoala lui Adonia doar o răscoală. Dar miza este Templul. Dacă Adonia ar fi ajuns împărat cu siguranță nu ar fi folosit resursele împărăției pentru zidirea Templului, ci pentru propria sa glorie și expansiune. Templul putea fi zidit doar de cineva cu o inimă curată care să iubească pe Domnul. Acesta era Solomon. Răscoala lui Adonia are loc datorită slăbiciunilor lui David, Unsul Domnului. Cel rău speculează fisurile și nevegherile din inima lui David. Și datorită lor, Adonia se ridică. David, este obosit, bolnav și cuprins de angoasele sfârșitului. De asemenea a fost prea îngăduitor cu Adonia. Cel rău se folosește de aceste lucruri pentru a organiza răscoala. La răscoală participă și Ioab, cel pe care David tot din slăbiciune l-a tolerat și l-a lăsat nepedepsit. Aceasta este legitatea fundamentală a cărții: cel rău operează prin fisurile inimii Unsului Domnului pentru a lovi în Templu. Dar partea bună este că David se trezește, și când se trezește din somn, acționează cu o vigoare și putere a unui tânăr de 20 de ani. Înțelegând miza bătăliei, el se smerește și face tot ce trebuie făcut și face totul ca la carte pentru a-l înlătura pe Adonia și a-l pune pe scaunul de domnie pe Solomon. Unsul Domnului este predispus la neveghere și somnolență. Important este ca să se trezească și să împlinească voia lui Dumnezeu. Contraofensiva celui rău eșuează. A fost o lovitură puternică, dar pentru că David s-a smerit și a revenit în ascultare, ea nu a putut anula îndeplinirea proiectului Templului: Solomon este făcut împărat și are clar în minte gândul de a zidi Templul.

3. Zidirea Templului – apogeul istoriei lui Israel

Templul este zidit! Domnul a biruit. Era un apogeu. Dar era doar o victorie câștigată. Războiul continua. Domnul știa acest lucru și după zidirea Templului, Domnul îl atenționează pe Solomon cu privire la pericolul distrugerii Templului! (vezi cap.9a) Condiția ca Templul să rămână în picioare era clară: Unsul Domnului și poporul Domnului să asculte de Domnul. Dacă ei aveau să se abată de la Domnul, Domnul Însuși avea să Îl nimicească. Unsul Domnului este deci păzitorul Templului. Și el va fi și ținta atacurilor celui rău.

4. Căderea lui Solomon – contraofensiva vrăjmașului

Autorul ne descrie procesul căderii lui Solomon. Solomon nu a căzut peste noapte. În spate a fost un întreg proces. Solomon a ales calea dualității și s-a lăsat sedus de glorie și succes. El a continuat să se închine Domnului, dar în inima sa a ales să fie propriul său Dumnezeu, cu planurile sale, cu obiectivele sale. El a ales să trăiască pentru sine și inima i s-a îndepărtat de Domnul. Apoi a început să facă anumite compromisuri și să încalce poruncile date împăratului și a ieșit din cadrul de protecție circumscris de Domnul. Și a iubit multe femei străine. Cel care a început să iubească pe Domnul a sfârșit iubind femeile străine. Și femeile i-au aplecat inima spre dumnezei străini. Solomon nu a comis adultere, ci s-a căsătorit cu femei care nu cunoșteau pe Domnul. Femeile acestea i-au aplecat inima spre dumnezeii străini. Și de dragul lor a umplut Ierusalimul și Iuda de temple păgâne. Cel care și-a dedicat tinerețea zidirii Templului Domnului și-a dedicat bătrânețea zidirii templelor păgâne. Solomon nu s-a atins de Templu, dar în loc ca acesta să fie singurul Templu, era un Templu printre temple. Templul exista, dar impactul său era așa scăzut. Templu apărea ca un sistem de închinare printre alte sisteme de închinare. Cel rău a câștigat bătălia. Cum va răspunde Domnul însă?

5. Dezbinarea împărăției

Dumnezeu răspunde prin dezbinarea împărăției. El smerește casa lui David înaintea întregului Israel. Domnul vrea ca să vadă tot Israelul că El nu a fost de acord cu ce a făcut Solomon. Mai mult, el scoate 11 seminții de sub influența moștenirii idolatre lăsate de Solomon și le așează sub autoritatea lui Ieroboam, un împărat cu mult potențial și care are șansa și chemarea să fie un nou David. Domnul își exprimă astfel dezacordul față de templele păgâne zidite de Solomon, și oferă șansă celor 11 seminții să slujească doar Domnului.

6. Sistemul alternativ de închinare propus de Ieroboam

Dar cel rău nu rămâne cu mâinile în sân. El vrea să compromită strategia lui Dumnezeu de a reabilita Templul înaintea poporului. Cel rău atacă inima lui Ieroboam și îl înspăimântă cu faptul că dacă poporul se va închina la Casa Domnului în Sud se va întoarce la casa lui David și el va rămâne fără împărăție și va fi omorât. Ieroboam este chinuit de acest gând până cedează. Și ia decizia să interzică poporului să meargă la Ierusalim și să se închine la Casa Domnului. Mai mult, propune un sistem alternativ de închinare. El nu propune o închinare directă la idoli, ci el

cheamă pe popor să se închine tot Domnului, dar printr-o altă cale decât cea de la Templu. Ieroboam face doi viței de aur și spune: *Iată Dumnezeul vostru care v-a scos din țara Egiptului!* Lovitura dată de cel rău este cu un mare impact. Poporul trebuia să și riște viața pentru a merge să se închine la Casa Domnului. Și de ce să își riște viața când oricum se puteau închina Domnului la cei doi viței făcuți de Ieroboam? În cele din urmă la fel cum David a înlocuit Cortul cu Templul, la fel Ieroboam înlocuiește Templul cu cei doi viței.

7. Proorocul din Iuda

Domnul răspunde și el contraofensivei celui rău împotriva Templului. Și trimite un prooroc din Iuda cu mesaj și semne publice împotriva sistemului alternativ de închinare propus de Ieroboam. Proorocul are un rol cheie în strategia lui Dumnezeu de a rechema poporul Său către adevăratul sistem de închinare. Proorocul este și el un personaj cheie alături de Unsul Domnului. Când Unsul Domnului nu mai arată poporului calea spre Domnul, proorocul intră în scenă. Proorocul din Iuda vine cu un mesaj clar și împluternicit de semne împotriva altarului lui Ieroboam. Dar cel rău atacă din nou. El vrea să compromită mesajul proorocului, și reușește în primă fază. Proorocul, după ce trece testul de a-l confrunta pe Ieroboam în fața întregului popor, pe ultima sută de metri se relaxează. Cel rău speculează acest lucru și îi creează un context malefic prin care proorocul cade în capcană și calcă cuvântul Domnului rostit în fața întregului popor. Credibilitatea sa este afectată, deci și credibilitatea mesajului. Dar Domnul răspunde și el acestui atac. Pentru a reabilita mesajul, El îl pedepsește pe prooroc într-un mod vizibil înaintea întregului popor. Mesajul este reabilitat. Dar Ieroboam și poporul nu răspund chemării divine de a se reîntoarce cu inima către Templul din Ierusalim, unicul loc în care Domnul locuia.

8. Regatul de Nord se cufundă tot mai mult în păcat

Depărtarea de Templu crește în Regatul de Nord și poporul devine din ce în ce mai legat de sistemul alternativ de închinare propus de Ieroboam. Domnul trimite proorocii Săi ca să mustre împăratul și poporul și Domnul pedepsește casa lui Ieroboam și apoi casa lui Baeșă înaintea întregului popor pentru a discredita cei doi viței de aur de la Dan și Betel. Dar nici împărații, nici poporul nu ia aminte. Împărăția de Nord e dominată de lupta pentru putere și de crime și răskoale în jurul tronului. Rupti de Templu și de mărturia Casei lui David, cei din Nord sunt lipsiți de repere și merg din rău în mai rău.

9. Regatul de Sud – mai este speranță!

În regatul de Sud mai sunt două repere: Templul și modelul davidic. Aceste repere fac ca lumina să răsară din nou în Iuda. Dacă Ieroboam și Abiam urmează calea idolatriei, Asa revine pe calea ascultării: curăță țara de idolatrie și are grijă de Casa Domnului. Bătălia este tot în jurul Templului. Cucerind inima lui Asa, Domnul poate lucra pentru înălțarea Templului înaintea poporului. Dar de fiecare dată când un împărat din Sud face ceva bun pentru Casa Domnului, urmează contraofensiva celui rău. Așa a fost și la Asa. Cel rău a creat un context de presiune, și Asa cedează: jefuiește Templul și folosește bogățiile Templului pentru a ieși din acel context de

presiune. Dacă prin Unsul Domnului, Domnul reabilitează Templul, tot prin Unsul Domnului cel rău lovește în Templu.

10. Regatul de Nord – Ahab și Ilie

Cel rău nu se mulțumește că cei din Nord sunt separați de Templu și se închină la cei doi viței. El vrea să îi cufunde și mai mult în păcat și să adauge noi păcate asupra lor pentru ca paharul nelegiuirilor să se umple și Domnul să aducă judecata. Și este adus pe scenă Ahab care face mai mult rău decât toți cei dinaintea lui, care prin soția sa Izabela aduce în Israel cultul lui Baal și al Astarteei și care aprobă reconstrucția Ierihonului. Mai mult, Izabela prigonește pe proorocul Domnului. Cel rău vrea să îndepărteze orice lumină a harului din regatul de Sud. Și ne așteptăm ca să vină judecata. Dar surpriză: nu vine judecata, ci o revărsare specială de har prin proorocul Ilie. Căci unde păcatul s-a înmulțit, harul s-a înmulțit și mai mult. Și Ilie este un nou Moise, prin care Domnul înalță cu putere Numele Lui mai presus de Baal, la fel cum a făcut în țara Egiptului. Domnul îl pregătește pe Ilie pentru o măreață lucrare. Pregătirea are loc în ascuns, tocmai pentru ca în public Ilie să nu dea greș. Și pe Carmel Ilie nu dă greș. Dar bătălia nu se termină pe Carmel. Mai este o ultimă sută de metri, după Carmel. Ne aducem aminte de proorocul din Iuda care s-a relaxat și el pe ultima sută de metri. Ilie se relaxează și este surprins de pasivitatea lui Ahab în fața Izabelei și de atacul direct inițiat împotriva lui de Izabela. Ilie disperă și vrea să renunțe. Dar fără mijlocitor, lucrarea harului nu mai putea continua cu atâta putere. Domnul îl reabilitează pe Ilie, și Ilie continuă să fie un mijlocitor pentru Israel. Drept urmare, harul continuă să se reverse peste casa lui Ahab. Noi înștiințări și semne sunt dăruite lui Ahab. Acesta însă nu se pocăiește și moare sub pedeapsa Domnului.

11. Elisei – un har și mai mare!

După respingerea lui Ilie ne gândim că urmează judecata. Ilie este chemat la cer, iar în contextul plecării Mijlocitorului, focul judecății coboară direct din cer. Dar Ilie a pregătit un nou mijlocitor: Elisei. Elisei îl convinge pe Domnul să se reîntoarcă în țară, și domnul se reîntoarce cu o măsură îndoită de har! Suntem uimiți de dimensiunea harului! În același timp, înțelegem că Ilie și Elisei reprezintă realitatea vie, spirituală a Templului în împărăția din Nord. Sunt mai multe argumente care ne arată că Ilie și Elisei au adus realitatea Templului în Nord. Domnul nu renunță la strategia Sa: Templul. Și dacă cei din Nord se separă de Templu, Domnul aduce Templul la ei! De data acesta un Templu viu care-L anticipează pe Hristos și Biserica Sa din Noul Legământ. Deci după respingerea lui Ilie nu urmează judecata, ci un har și mai mare adus de Elisei. Și prin Elisei harul abundă. Urmează realmente un potop de har, de semne și minuni de toate felurile. Dar casa lui Ahab și poporul resping acest har. În același timp Elisei eșuează în a forma din fiii proorocilor un nou mijlocitor pentru următoarea generație. De asemenea casa lui Ahab se unește cu casa lui David și aduce cultul lui Baal și în Sud. Ce va urma?

12. Iehu și judecata Casei lui Ahab

Urmează judecata, dar această judecată nu se revarsă asupra poporului, ci asupra Casei lui Ahab. Și nu se revarsă din exterior, ci din interior prin Iehu. Iehu face un măcel. Prin el se produce o curățire a țării și poporul primește un puternic avertisment în ce privește iminența judecării dacă vor umbla în păcatele lui Ahab. Iehu nu se întoarce cu toată inima la Domnul, dar curățirea făcută de el prelungește harul în Sud și Domnul îi promite că ai săi fii vor sta pe scaunul de domnie al lui Israel până la al patrulea neam. Mutarea Domnului cu Iehu a fost genială. A mai prelungit harul peste Israel.

13. Har de neînțeles pentru Împărăția de Nord

Deși Israel se cufundă în păcat și tot respinge harul Său, harul tot continuă să se reverse. Domnul parcă tot inventează motive pentru ca harul să se reverse. Domnul face acel legământ cu Iehu, apoi îi promite lui Ioas trei victorii împotriva sirienilor, apoi își aduce aminte de legământul cu Avraam, apoi își aduce aminte că Elisei a trăit cândva în țară, apoi pur și simplu i se face milă și vede că necazul lui Israel este mare. Pe timpul lui Ieroboam al doilea le redă granițele, și apoi aduce progresiv judecata asupra lor. Pur și simplu, chiar după expirarea promisiunii lui Iehu și după moartea lui Elisei, harul continuă să se reverse peste Israel. Suntem copleșiți de această mărime a harului.

14. Judecata și ducerea în robie a împărăției de Nord

Israel calcă în picioare tot acest har și inevitabilul se produce: Israel este dus în robie. Autorul ne explică cât de mare a fost păcatul lui Israel și că au fost duși în robie ca pedeapsă din pricina lui Dumnezeu. Nu Domnul a fost mai slab ca dumnezeii asirienilor. Domnul Însuși a fost Cel care i-a dat pe mâinile Asirienilor. Și nu ne mirăm de ce Domnul i-a dus în robie, ci cum de i-a suportat atât de mult în păcat și adulter spiritual! Israel avea istorie care putea fi interpretată greșit în defavoarea Domnului, și anume cum am menționat deja că Domnul nu și-ar fi putut proteja poporul Său sau că i-a uitat, neglijat. Nu a fost vorba de acest lucru. Autorul le propune interpretarea corectă a istoriei robiei: Israel a fost dus în robie de Domnul ca pedeapsă pentru multele lor păcate și după ce Israel a călcat în picioare 200 de ani de har fără măsură!

15. Regatul de Sud – Unsul Domnului și Casa Domnului

În împărăția de Sud bătălia continuă în jurul Templului. Împărații răi neglijează Templul și umplu țara de idolatrie. Împărații buni curăță țara și reabilitează Templul. Dar bunele lor inițiative sunt urmate de contraofensivele puternice ale celui rău care vrea ca prin ei, reabilitatorii Templului, să afecteze slava Templului. Autorul consemnează în special faptele împăraților cu privire la Templu.

Să ne oprim puțin și să analizăm ce ne-a spus până acum autorul despre împărații lui Iuda. Până acum am avut pe:

- **Roboam** (931-913)
- Abia (913-911)
- **Asa** (911-870)
- Iosafat (873-848)
- Ioram (853-841)
- Ahazia (841)
- Atalia (841-835)
- **Ioas** (835-796)
- **Amația** (796-757)
- Azaria/Ozia (790-739)

Autorul ne menționează la (aproape) toți:

- Dacă a ascultat sau nu de Domnul, dacă a urmat sau nu calea lui David, sau a vreunui alt predecesor sfânt.
- Referiri la idolatrie: dacă a adus, persistat în sau curățit idolatria din țară.
- Perioada domniei.
- Cine a fost mama împăratului.
- Relațiile cu împărații din Nord (explicabil din pricina atenției sporite acordate împărăției de Nord până ducerea acesteia în robia asiriană).
- Faptul că înălțimile nu au fost îndepărtate chiar dacă a fost vorba de un împărat bun.
- Cum a murit.

Aceasta este deci principala GRILĂ, LENTILĂ prin care autorul analizează, selectează informațiile istorice despre împărații lui Iuda. La acestea se mai adăugă elemente despre CASA DOMNULUI. Și acolo unde sunt elemente importante cu privire la acest subiect, se alocă MAI MULT spațiu de text aceluia împărat. Am subliniat mai sus pe acești împărați cărora li se oferă mai multă atenție decât colectarea informațiilor după grila cu care operează autorul. ASTFEL aflăm că:

Împăratul	Referiri la Casa Domnului
Roboam , împărat RĂU	În urma neascultării sale, Şişac împăratul Egiptului s-a suit împotriva Ierusalimului. A luat visteriile Casei Domnului și visteriile Casei împăratului. A luat toate scuturile de aur pe care le făcuse Solomon.
Asa , împărat BUN	Totuși, are o neveghere, și cedează presiunii făcute de Baeşa. El ia tot aurul care mai rămăsese în Casa Domnului și Casa împăratului și le dă împăratului Siriei pentru a-l ajuta împotriva lui Baeşa.
Ioas , începe bine, sfârșește rău	Ioas este izbăvit în Casa Domnului. El este recunoscător și perseverează în a drege Casa Domnului . Dar în fața amenințării lui Hazael cedează și dă visteriile Casei Domnului în mâinile acestuia pentru a scăpa Ierusalimul.
Amația , începe bine dar sfârșește rău.	În urma victoriei asupra Edomului, Amația se mândrește și intră într-un război care nu era după voia Domnului. Îl provoacă pe Ioas la război. Amația pierde războiul, și Ioas ia cu el bogățiile din visteriile Templului .

Autorul este deci preocupat de ce s-a întâmplat cu glorioasa construcție a lui Solomon și cu visteriile acestei Case în care Domnul alesese să locuiască. Autorul are deci o grilă precisă după care selectează informațiile din Împărăția de Sud.

Lupta asupra Casei Domnului se intensifică. Atacurile celui rău sunt din ce în ce mai mari. Dar și Domnul intervine cu harul Său. Și avem patru împărați cheie: doi răi și doi buni:

- **Ahaz** – face mai rău decât toți cei dinaintea lui și aduce un altar străin în Casa Domnului. Dacă până acum Casa Domnului a fost jefuită, neglijată, a fost înconjurată cu Temple păgâne, acum pentru prima dată cineva se atinge de orânduielile Casei, afectând atât de mult mesajul și impactul acestei Case.
- **Ezechia** – se ridică la înălțimea lui David, curăță țara și Casa Domnului și trece prin dificila perioadă a ascensiunii asiriene. Dar și le cedează și jefuiește visteriile Casei. Dar se pocăiește și Domnul reabilitează situația și dă una din cele mai mari izbăviri protejând Ierusalimul și Casa Domnului de armatele asiriene.
- **Manase** – cel mai rău împărat. El continuă ce a început Ahaz, și prin el diavolul dă lovitură de grație împotriva Casei Domnului. Casa Domnului este umplută de idoli și altare străine. În conștiința poporului funcția Casei Domnului este pervertită în mod ireversibil. Cea, care trebuia să fie un indicator spre adevăr, devine cel mai puternic

argument de validare a trăirii în păcat. Prin Manase paharul fărădelegilor își umple vârful. Domnul hotărăște distrugerea Casei.

- **Iosia** – vine cu cea mai mare reformă din istoria lui Iuda. Curăță Casa Domnului și toată țară. Face totul ca la carte și dă dovadă de o râvnă nemaiîntâlnită. Cu toate acestea, reforma lui Iuda nu poate opri răul adus în ființă prin păcatul lui Manase. Poporul se conformează reformei, dar nu se lasă transformat de ea. Casa Domnului este curățită, dar în mintea poporului ea rămâne pângărită.

Prin toți acești împărați, Dumnezeu ne descoperă atât diferitele atacuri împotriva Unsului Domnului și Casei Domnului, precum și resursele puse la dispoziție de El pentru a birui. Este un război complex și cel rău are tot felul de strategii și planuri pentru amăgirea inimii Unsului Domnului și pentru ruina Casei Domnului. Autorul ni le explică tocmai pentru a le putea birui. El insistă mai mult pe înfrângerile împăraților decât pe biruințele lor. Chiar la împărății buni, autorul insistă mai mult pe momentele lor de neveghere și neascultare care au adus pagube Casei lui Dumnezeu. El vrea să deconspire înaintea noastră reușitele celui rău împotriva Casei Domnului tocmai pentru ca noi să ne putem împotrivi lui și să nu repetăm înfrângerile celor dinaintea noastră.

Am putea propune următoarea structură pentru secțiunea dedicată vieții lui Ezechia:

- **Cap.18 – Atacul lui Rabșache** – Amenințare DUPĂ o înfrângere spirituală
 - Cap.19 – **RESURSA pentru a birui atacul lui Rabșache** – cunoașterea îndurării și puterii Domnului
 - Cap.20a – **RESURSA pentru a birui atacul scrisorii din Babilon** - cunoașterea neputinței noastre și dependenței noastre totale de Domnul.
- **Cap.20b – Atacul seducției Babilonului** – Laudă DUPĂ o victorie spirituală.

În viața celui mai mare împărat, ne sunt revelate și cele mai puternice atacuri spirituale, și cele mai minunate resurse pentru a învinge ispitele celui rău. Ne aducem aminte cu această ocazie de principalele ispite care curtează inima Unsului Domnului:

- Ispita directă a idolatriei.
- Ispita adusă de femeie.
- Ispita adusă de un context de presiune și amenințare.
- Ispita adusă de faimă, glorie, succes.

Resursa principală pentru a birui aceste ispite este cunoașterea Domnului și căilor Lui, și umblarea prin credință în acest căi și în lumina cunoaștinței Lui. Domnul Se revelează pe Sine și căile Lui în casa Lui. Acolo trebuie căutat și cinstit Dumnezeu cel viu.

1. Distrugerea Casei Domnului și robia Babiloniană

Paharul fărădelegilor lui Iuda își atinge vârful și Casa Domnului este distrusă. Totuși, apare o luminiță de speranță prin reabilitarea lui Evil-Merodac. Domnul nu renunță. El deja începe bătălia pentru reconstruirea Templului.